

[Juil Madsen.]

ning, det er at eksportere, ikke samtidig, sådan som det rent faktisk står i lovforslaget, har et indgående kendskab til selve varen. Det vil han vel ofte have, men det behøver ikke altid at være tilfældet, og derfor ligger der heri en begrænsning, som efter vor opfattelse ikke er rimelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf og §§ 4-7

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Om inddrivelse af underholdsbidrag m. v.).

(Lovforslaget (nr. 135) findes i tillæg A. sp. 1645, fremsættelsen i tidenden sp. 4777).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Astrid Skjoldbo: Jeg kan ganske uforbeholdent takke den højtærede konstituerede socialminister for dette lille lovforslag. Den foreslåede ændring af forsorgslovens § 97 er jo ingen realitetsændring i forhold til det, vi har i dag, men skal blot sikre, at den hidtidige praksis for inddrivelse af underholdsbidrag kan fastholdes.

Vi skal i morgen have anden behandling af et andet lovforslag om inddrivelse af underholdsbidrag, og for at forhindre, at bestemmelserne heri får indflydelse på forsorgslovens bestemmelser, var man i udvalget enig om at bede den højtærede mi-

nister om at fremsætte det lille lovforslag, vi i dag behandler. Udvalget modtog nemlig fra socialdirektoraterne i København og på Frederiksberg henvendelser, der viste, at man i en række kommuner, i hvert fald i de store kommuner, i mange tilfælde har bidragsskyldige, hos hvem man ikke kan nå at få bidragene indkrævet inden for en frist af 5 år. Mange af bidragsforpligtelserne er allerede et par år gamle, når kommunen får dem til inddrivelse; derfor kan man ikke nå at opkræve dem, hvis man skal gå lempeligt frem af hensyn til de nye forsørgerpligter, og det skal man jo. Det vil derfor være rimeligt, at der bliver mulighed for at opkræve bidraget ud over 5 års fristen, dog naturligvis således at bidraget ikke skal kunne inddrives ved afsoning, men gennem løntilbageholdelse. Københavns kommune har f. eks. 30.000 løbende sager af denne art om året. Det må derfor forekomme helt urimeligt, om bidraget ikke skulle kunne opkræves over de næste år.

Lovforslagets § 1 indeholder endnu et punkt, nemlig nr. 2, der går ud på, at § 102, stk. 3, ophæves. Også dette kan jeg tiltræde. Det drejer sig nemlig om, at reglen om forskudsvis udbetaling af barselhjælp skal anvendes, hvad enten den fødende opholder sig på rigshospitalet, fødselsanstalten i Århus eller andet hospital.

Når jeg har gjort disse bemærkninger, har jeg dog også et ønske til den højtærede minister; som jeg vil bede ministeren overveje. Jeg vil gerne spørge, om det ikke ville være rimeligt helt at slette indkomstgrænsen, hvad angår mødres ret til forskudsvis udbetaling af børnebidrag. For nogle år siden blev grænsen sat ved 10.000 kr.; nu er den på grund af pristalsreguleringen hævet til 11.690 kr. Denne i og for sig beskedne indtægtsklasse rummer i dag ca. 90 pct. af alle mødre, der skal have udbetalt bidrag til deres børn. Fik vi denne grænse helt strøget, ville det spare megen administration, idet man nu hele tiden skal følge sagerne og se, om mødrene efterhånden